

HARLEQUIN®

*Kõik algas
Las Vegase abielust*

Jessica Gilmore

Romantika

Originaali tiitel:
Jessica Gilmore
It Started with a Vegas Wedding
2023

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Kaie Niit
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2023 by Jessica Gilmore
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2023.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel

D12438823
ISBN 978-9949-87-166-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kallis lugeja!

Abielutehingud on alati olnud minu lemmikteemaks, seetõttu oli mul rõõm jälgida, kuidas Logan ja Willow tulevad toime selle teekonnaga, alates kirehetkest ja läbi lepingust kinnipidamise kuni armastuseni välja. Willow on naine, kelle eluplaanid on kindlalt paigas ja tormiline Las Vegase abielu elumehest pärija Loganiga sellesse plaani ei kuulu. Aga kui vaevu õnnetusest pääsemine paneb naist elu ümber hindama, võtab ta kahekümne nelja tunnise reaalsusest irdumise perioodi jooksul vastu kõik mehe esitatavad väljakutsed, kaasa arvatud käigu altari ette.

Kuid kui Logani isa, kes on ühtlasi Willow' ülemus, avastab, et nad on abielus, jääb neil teha ainult üht: teeselda tõelist abielu piisavalt kaua, et kaitsta Willow' töökohta ja tõestada, et Logan on võimeline perefirmat juhtima. Kuid mida rohkem Willow Loganit tundma õpib, seda rohkem hakkab ta mõistma, et selle adrenaliinisõltlase fassaadi taga peidab end mees, kellesse ta võib päriselt armuda, kui ta väga ettevaatlik ei ole.

Mul oli väga hea meel Willow' ja Loganiga tuttavaks saada ning olla koos nendega Vegases, Londonis ja Massachusettsi rannikul. Loodetavasti meeldib see teilegi!

Armastusega,

Jessica

Shellale – kõige põhjalikumale ja kannatlikumale
toimetajale.

Proloog

Rahvahulk plaksutas, kui peigmees tegi pruudiga muusika ja teineteisega ühes taktis pika kirgliku tantsutiiru, enne kui kutsusid sõpru ja sugulasi endaga hämaralt valgustatud tantsupõrandal liituma. Willow ei suutnud hoiduda Loganile anuvalt otsa vaatamast, kuigi ei teadnud isegi, kas ta soovis, et mees ta tantsima viiks, või et nad lipsaksid minema enne, kui neid märgatakse. Ilmselt mõlemat. Ta oli kahevahel, nagu oli olnud terve selle pika veidra päeva.

Päev oli küll pikk ja veider, kuid ta pidi tunnistama, et põnev.

„Rahune maha,“ ütles Logan ja naer tema hääles oli peaaegu sama hüpnootiline kui lõbus pilk tema tumesinistes silmades, kui ta naisel käest kinni võttis ja ta nüüd juba rahvast täis tantsupõrandale viis. „Mis on pulmas kontvõõraks olemise esimene reegel?“

„Valida suur ja rahvarohke peokoht, kus on ilmselt palju töökaaslasi ja kaugemaid sugulasi?“ kordas Willow mehe enda sõnu ja Logani naeratus venis laiemaks.

„Tubli tüdruk. Nüüd tuleb teine reegel: tee nägu, nagu kuulksid süü.“

„Ma ei suuda uskuda, et ma sind kuulan. Lõin vist kukkudes pea ära,“ ütles ta sama palju endale kui mehele.

Mees hoidis tugevamini tema pihast kinni ja Willow tundis kõhus jälle sedasama hirmutavat segu adrenaliini ja ihast, mis oli teda terve päeva toitnud. „Tunnista üles, kas sul on lõbus?“

„Jah.“ Tema täielikuks üllatuseks oli see tõsi. „On küll.“

„See ongi kõige tähtsam.“

Esimest korda ei vaielnud Willow vastu, et tegelikult polnud lõbutsemine üldse tähtis. Hoopis kohusetunne ja keskendumine viisid stabiilsuseni ning see omakorda õnneni. Sest täna ei olnud ta ei arukas, kohusetundlik ning pidevalt kõige pärast muretsev tütar, õde ja tädi Willow Jones ega kõrgelennuline ettevõtte Euroopa piirkonna finantsdirektor Willow Jones. See Willow Jones oli alati professionaalne naine, kes oli viimasel neljal päeval ärganud juba varahommikul, et harjutada, enne kui osales HartCo direktorite konverentsi igal sessioonil, ja veetnud õhtud üksinda oma toas tööd tehes, samal ajal kui tema kolleegid kasutasid kõiki Las Vegase võlusid. Mitte naine, kes tegi ühe päeva konverentsilt poppi ja sundis end selle asemel, et igale oma mugavustsoonist välja jäävale asjale instinktiivselt ei öelda, sellele jaatavalt vastama.

Ainult täna lubas ta endal tutvust teha sellega, milline Willow oleks temast saanud siis, kui ta poleks olnud sunnitud nii kiiresti täiskasvanuks saama, vaid oleks sama muretu ja impulsiivne kui tema teised pereliikmed.

Ta sulges silmad ja lasi Loganil end muusika taktis õõtsudes enda vastu tõmmata, nii et tema keha oli mehe omale ahvatlevalt lähedal. Ta tundis mehe tuge-

vat reit enda oma vastas, tema sileda kõhu ja laia rinna lihaseid, tema tugevaid käsivarsi, ja sundis end lõdvestuma, nautides nende kokkupuutepinna iga millimeetrit, kuid tema näljane keha igatses enamat. Mehe seltskond oli selle päeva uskumatute seikluste juures veel kõige uskumatum. Tal ei oleks tohtinud olla midagi ühist HartCo tegevdirektori elumehest pojaga, kes oli rohkem tuntud oma adrenaliinirohke elustiili kui huvi poolest globaalse haardega ettevõtte vastu, mille ta ühel päeval pärib, kuid päev oli möödunud naeru ja kerge vestluse saatel ning vaid harvadel kordadel pingelises vaikuses.

Willow oli arvanud, et on Logani sarmi vastu immuunne. Ta oli endale öelnud, et need sassis blondisegused juuksed, lõbusad sinisilmad, avalad naeratused ja lainelauasõidu, purjetamise ning teiste vabaõhu spordialadega täiuslikkuseni vormitud keha jätavad ta külmaks. Kuid ta oli eksinud. Sellest hetkest peale, kui Logan oli esimesel hommikul isa asemel konverentsi ametlikuks avamiseks lavale astunud, oli naise keha kohe üles ärganud ja meest märganud. Ei, kui aus olla, siis oli ta mehesse armunud juba siis, kui oli teda aasta tagasi Londoni kontoris esmakordselt näinud.

Sellegipoolest oleks tal võib-olla õnnestunud seda ebamugavat meeldimist varjata, kui mitte just Logan poleks olnud see, kes ta tagasi tõmbas, kui ta oleks peaaegu ühe kihutava auto ette astunud, kuna Vegase kesklinna lärm ja palavus ajasid ta nii suurde segadusse, et ta unustas, et siin oli parempoolne liiklus. Otsasõit oli olnud *liigagi* lähedal, pidurite krigin ainus, mida ta

kuulis, ta tundis kuuma metalli ja õli lõhna ning tervet tema vaatevälja täitis auto ninaosa. Ühe kohutava hetke jooksul oli Willow näinud tervet elu silme eest läbi jooksvat. See ei olnud just meeldiv vaatamine: tema elu seisnes ainult töös ja sealt puudusid igasugused seiklused. Selle elu oli ta ise endale valinud.

Talle meenusid õe nädala eest öeldud sõnad: *Sinu elu on nagu üks lõputu ülesannete nimekiri. Nagu ei rõõmustaks sind mitte see, mida sa teed, vaid ainult see, mida sa saavutad. Kus on su seiklushimu, Willow? Sinu rõõm? Ma ei tabaks, et sa taipad ühel päeval, et oled end igati kindlustanud, kuid pole kunagi tõeliselt elanud.*

Siin ta nüüd oli. Elas täiel rinnal. Ta ei öelnud ära ühestki metsikust ettepanekust, mida Logan suutis välja mõelda, alates sellest esimesest lõuna ajal võetud napsist, mis pidi aitama tal šokist üle saada, ja mille ajal ta oli ikka veel veres oleva kortisooli ja adrenaliini mõjul nõustunud mehe ettepanekuga näha Vegast läbi tema silmade. Ta oli nõustunud ruletiratta, trosslaskumise, helikopterilennu ja pulmas kontvõõraks olemisega. Ta oli nõustunud üheks päevaks Willow Jonesiks olemisest vabanema. Tal polnud aimugi, miks Logan oli talle riskide võtmise õpetamise enda peale võtnud, kuid ta ei kavatsenudki kingitud hobuse suhu vaadata. Mida iganes see siis tähendas.

Ta tõstis pilgu Logani suule ja tardus. Seda raamisid tugev lõuajoon ja teravalt esile joonistuvad põsesarnad, suu oli ilusa kujuga ning ülahuule kohal armas lohuke. Ta oleks tahtnud seda puudutada, suruda oma sõrme sinna lohku, seda maitsta...

Aeg näis peatuvat, veri kohises tema kõrvus ja kihutas soontes. Tema süda tagus ja iga närv tema kehas oli püsti. Ta polnud kunagi varem ei enda ega kellegi teise keha niimoodi tunnetanud. Ta tajus iga nende kehade kokkupuutekohta, tundis kirge ja endasse kogunevat iha.

Kuidagi sundis ta oma pilku kõrgemale tõusma ja leidis mehe endale otsa vaatamas, naer silmist hajumas ning asendumas millegi hoopis süngema ja ürgsemaga. Ta niisutas närviliselt huuli ja tundis mehe pilku oma suule vilksamas.

See tungiv vajadus oli palju suurem, kui ta oli kunagi varem tundnud, ja Willow ei osanud sellega midagi peale hakata. See polnud nende mõistlike ja rahulike kohtamiste moodi, kus ta tavaliselt käis ja millest mõni arenes edasi mõistlikuks ja rahulikuks suhteks. See oli toores, ürgne ja hirmutav ning täiesti uimastav. Rohkem kui midagi muud tahtis ta, et Logan teda suudleks – samas aga oli ta hirmul, mis juhtuks, kui mees seda teeks. Kuidagimoodi leidis ta sõnad, mille kähe-
dalt välja ütles. „Ma ei harrasta üheöösuhteid.“

Mehe pilk muutus veel näljasemaks. „Mina samuti.“

Naine vaatas talle otsa, võimetu end kauem liigutama või mõtlema, ja mehe naeratus muutus aegamisi laiemaks, armsamaks ning väga, väga ohtlikuks.

„Niisiis, Willow Jones,“ küsis ta tasa, „mida sa järgmisena teha tahad?“